

ابرها

به طور کلی، انواع مهم ابرها را به طور خلاصه به شرح زیر می‌توان بیان داشت:

با فواصل و شکاف‌های روشن تشکیل می‌گردد. این ابرها اغلب بیشتر آسمان را پوشانده و بارندگی آن بصورت ریزدانه بود. و در نتیجه فاقد شرایط بارندگی‌های رگباری است.

۸- نیمبو استراتوس: این ابرها متراکم و فاقد شکل معینی بوده و تمام آسمان را به‌طور نامنظم می‌پوشانند بارندگی‌های حاصل از این ابرها اغلب مداومند.

۹- کومولوس: این ابرها اغلب ساختمان گل کلمی داشته و سطح بالای آن حالت گنبدی دارد و متشکل از قطعات کوچک ابرهای سفید پنبه‌ای است که معمولاً صبحگاهان در امتداد ارتفاعات تشکیل می‌گردند و دارای حالت جوشش (در اثر صعود هوای مرطوب) هستند. قطعات پراکنده این ابرها تقریباً دارای ارتفاع یکسان و معرف به کومولوس‌های هوای خوب می‌باشند.

۱۰- کومولونیمبوس: این ابرها را توده‌های بزرگ و انبوه ابر که به شکل برج عظیمی سر به آسمان کشیده‌اند تشکیل می‌گردند رنگ قسمت فوقانی در این ابرها متمایل به آبی و سطح زیرین آب کاملاً تیره می‌باشد. این ابرها به نام ابرهای رعدوبرق نیز معروف‌اند. و بارندگی آنها بصورت رگباری است. اغلب با یک جبهه سرد و فعال همراه بوده و یا در اثر ناپایداری محلی ایجاد می‌شوند و در عرض‌های میانه اغلب در اوایل بهار و پاییز مشاهده می‌شوند.

هوای ابری و طوفانی است.

۴- آلتو استراتوس: این ابرها به صورت لایه‌های یکنواخت و متحدالشکل خاکستری یا متمایل به آبی به صورت ترکیبی از الیاف، آسمان را می‌پوشانند.

به علت قشر ظریف این ابرها تشخیص موقعیت خورشید از پشت آنها امکان‌پذیر است معمولاً پس از پیدایش ابرهای آلتو استراتوس، ریزش‌های جوی در سطح وسیعی به طور مدام شروع می‌گردد.

۵- آلتوکومولوس: این ابرها شامل لایه‌ها و یا تکه‌های بزرگ گوی مانندی از قطرات زیر آب بوده که معمولاً بصورت شیار و

یا امواج نسبتاً منظمی مشاهده می‌گردد. جریان عمودی هوا در لایه‌ای که بوسیله این ابرها پوشیده شده، سبب رشد سریع قابل ملاحظه‌ای در جهت عمودی در این ابر می‌گردد به همین سبب، این ابرها اغلب در بالای قله کوهها و یا در فوق جریان‌ات عمودی مشاهده می‌گردند. این ابر اغلب شکل عدسی دارند. پدیدار شدن این ابرها در آسمان بیانگر شرایط بد هوا و ایجاد رعد و برق می‌باشد.

۶- استراتوس: نوع اصلی این ابر لایه‌ای یکدست و شبیه مه می‌باشد. و معمولاً به صورت توده متراکمی از بخار آب که قطر آن در همه‌جا یکسان است، مشاهده می‌گردد. ارتفاع این ابر از سطح زمین بسیار کم است بارندگی در این ابرها در حرارت‌های فوق صفر درجه سانتی‌گراد بصورت ریزدانه می‌باشد.

۷- استراتوکومولوس: این ابرها دارای رنگی تیره و یا سفید متمایل به خاکستری بوده معمولاً بصورت دسته یا خطوط و یا توده‌های کروی مانند بزرگ و امواج کروی از ابرهای خاکستری

۱- ابرهای سیروس: این ابرها از مرتفع‌ترین ابرها بوده و اغلب به صورت پرماند و سفید رنگ و شفاف (ملو از بلورهای یخ) در آسمان دیده می‌شوند. این ابرها بعضاً به صورت دسته‌های منظم جدا از هم، در آسمان دیده می‌شوند در این صورت موسوم به سیروس‌های هوای خوب بوده و اگر توأم با ابرهای سیرواستراتوس و آلتو استراتوس گردند، معمولاً علامت هوای بد می‌باشند.

۲- سیرو استراتوس: این ابرها را می‌توان سیروس‌های نازک تور مانندی دانست که از ابرهای کوچک سفید و به هم فشرده به شکل گوله پشمی تشکیل یافته‌اند و به علت شفافیت خورشید و ماه و ستارگان از پشت آنها قابل رویت بوده و اغلب هاله‌ای دور خورشید و ماه تشکیل می‌دهند. این هاله نتیجه شکست نور بوسیله بلورهای یخ معلق در هوا است ظهور این ابرها، علامت نزدیک شدن هوای طوفانی بوده و به همین لحاظ، این ابرها را می‌توان پیش از فرا رسیدن هوای بد و یا حالت‌های طوفانی هوا، مشاهده نمود.

۳- سیرو کومولوس: این ابرها اغلب از توسعه ابرهای سیرو استراتوس حاصل شده و بدون سایه می‌باشند و غالباً به جای خورشید و

ماه هاله‌ای در آسمان بوجود می‌آورند. ساختمان آنها اغلب متشکل از قطعات سفید رنگ بوده و معمولاً پیش از ابرهای سیروس در آسمان ظاهر می‌شوند. ظهور آنها در آسمان، مقدمه فرا رسیدن